

Sygn. akt: I C 47/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Złotorzy I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Joanna Nierzewska-Sosa

Protokolant : st. sekr. sądowy Bożena Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2013 roku w Złotorzy

na rozprawie

sprawy z powództwa J. K. (1) i J. K. (2)

przeciwko R. K. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. K. (1) solidarnie na rzecz powodów J. K. (1) i J. K. (2) kwotę 8.261,53zł (osiem tysięcy dwieście sześćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt trzy grosze) z odsetkami ustawowymi od kwoty:

- 1.551,64 zł od dnia 20 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty;

- 426,69 zł od dnia 25 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty;

- 75,00 zł od dnia 01 września 2012 roku do dnia zapłaty;

- 2.200,00 zł od dnia 02 września 2012 roku do dnia zapłaty;

- 2.170,00 zł od dnia 01 września 2012 roku do dnia zapłaty;

- 538,00 zł od dnia 02 września 2012 roku do dnia zapłaty;

- 1.300,20 zł od dnia 31 października 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 1.517 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.217 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Powodowie J. K. (1) i J. K. (2) w pozwie skierowanym przeciwko R. K. (1) domagali się zasądzenia kwoty 8.261,53 zł wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot i dat wskazanych w pozwie.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że pozwany w okresie od sierpnia do października 2012 roku zakupił u powodów towar na łączną kwotę 11.267,70 zł, a uregulował jedynie część należności. Pozwany został wezwany do zapłaty dalszych należności w kwocie 8.261,53 zł, jednak wezwanie okazało się bezskuteczne.

Pozwany R. K. (1) w sprzeciwie od nakazu zapłaty, wydanego przez Sąd Rejonowy w Złotorzy w postępowaniu upominawczym w dniu 19 grudnia 2012r., wniósł o oddalenie powództwa zarzucając, że nie uregulował należności dochodzonych pozwem bowiem dotyczą materiałów dostarczonych pozwanemu w ilości przekraczającej jego zamówienie, materiałów uszkodzonych oraz zamówionych przez pracowników pozwanego bez jego zgody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 16 sierpnia 2012r. do 16 października 2012r. pozwany kupił u powodów towar na łączną kwotę 11.267,70 zł. Wszystkie dostarczone towary, sprzedane pozwanemu w tym okresie, były zgodne z zamówieniem składanym przez pozwanego lub jego pracownika R. M. (1). Pozwany w tym czasie nie zamawiał gąsiorów dachowych ani dachówek.

R. K. (1) nie uregulował na rzecz powodów z tytułu dostarczonych mu towarów łącznie kwoty 8.261,53 zł.

Wezwanie do zapłaty z dnia 07 listopada 2012r., doręczone pozwanemu w dniu następnym, okazało się bezskuteczne.

Dowód: - faktury VAT nr (...),

(...), (...), (...) z dokumentem WZ – k.7-13,

- wezwanie do zapłaty – k.14-15,

- zeznania świadka R. M. – k.147v.

- częściowe wyjaśnienia pozwanego R. K. – k.148-148v.;

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią art. 535 kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umów sprzedaży, potwierdzonych dokumentami w postaci faktur VAT, a powodowie wywiązali się ze swoich obowiązków dostarczając pozwanemu towar zgodny z zamówieniem. Powyższe potwierdzają również zeznania świadka R. M. (1) – pracownika pozwanego, który podał „materiały przychodziły tak jak były zamawiane”, „nie było takich sytuacji, żeby przychodził towar w ilości większej niż zamówiony (...) została paleta bloczków, ale to była trochę moja wina, bo za dużo policzyłem potrzebnego materiału na ścianki działowe” i wreszcie „przyszło trochę potłuczonych dachówek (...) tego nie było dużo (...) z tego co sobie przypominam więcej materiałów uszkodzonych nie było”.

Odnosnie zaś obowiązku ciążącego na pozwanym tj. zapłaty umówionej ceny, Sąd uznał, że do zapłaty nie doszło, co zresztą przyznał sam pozwany, powołując się w tym zakresie na swoje uprawnienia z tytułu rękojmi. Wskazać jednak należy, że pozwany nie wykazał skutecznie, aby zawiadomił sprzedawcę o wadzie towaru i żądał obniżenia ceny czy też wymiany towaru na wolny od wad. W świetle przeprowadzonych dowodów twierdzenia pozwanego należało uznać za nieudowodnione. Ponadto wskazać należy, że należność dochodzona pozwem nie obejmuje zapłaty za towar w postaci ani gąsiorów ani dachówki, a odnośnie tych materiałów pozwany podnosił zarzut wadliwości i niezgodności towaru z zamówieniem.

W tej sytuacji Sąd uznał, że pozwany jest zobowiązany do zaspokojenia roszczenia powoda i do zapłaty na jego rzecz dochodzonej pozwem kwoty. Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje uzasadnienie w treści art. 98 kpc.-